

Libris

.RO

Respect pentru oameni și cărți

Nelia C. Zorzoian

Brosuța de cristal și Lâna Nufurilor

ilustrații de

Carmina Achim

LETRAS

Prolog

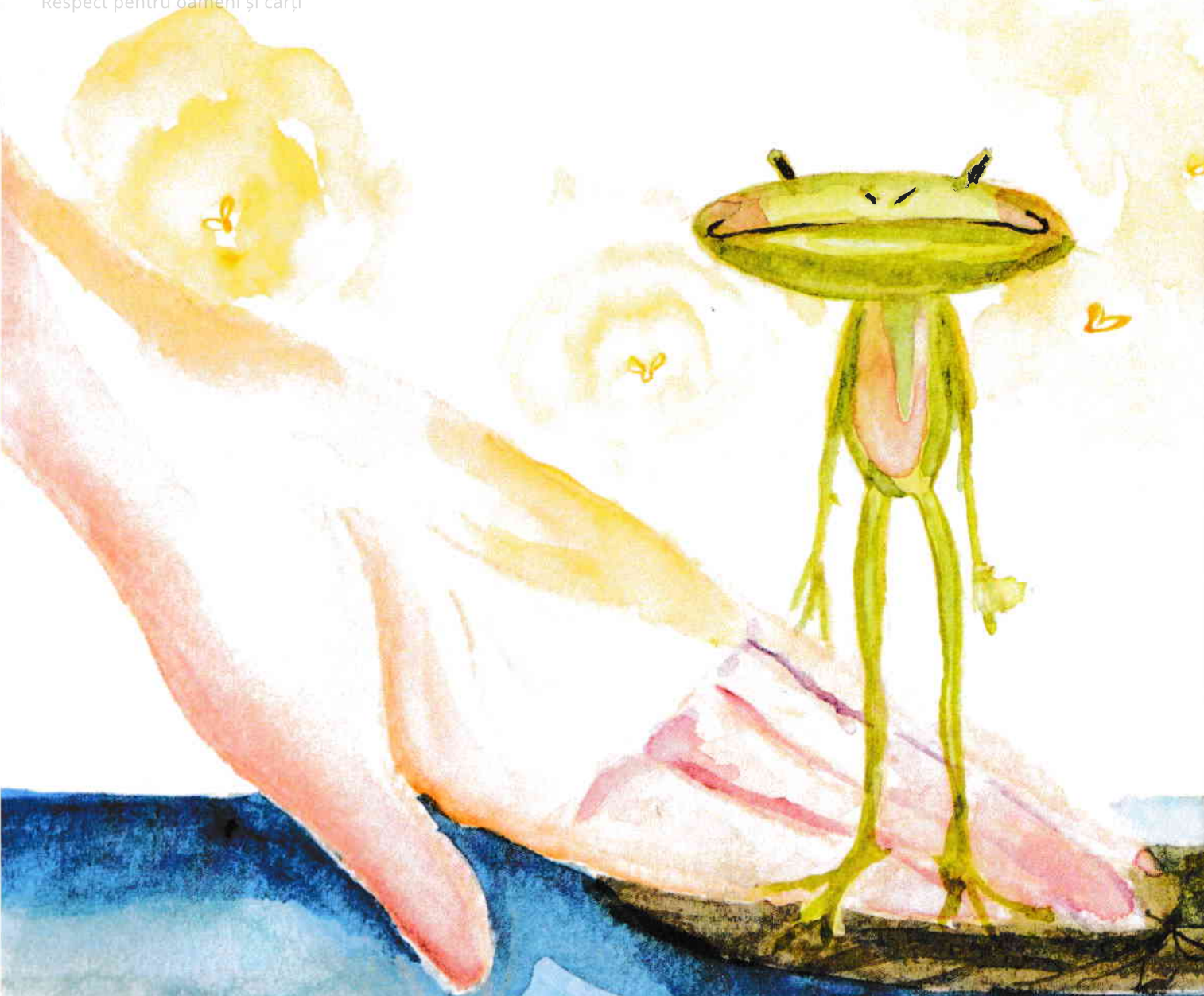
Am re trăit acum, ca adult, lumea poveștilor din trecutul copilăriei mele fericite, pe care vreau să v-o împărtășesc și vouă, dragi copii.

Voi continua cu „Broscuța de Cristal și Zâna Nuferilor”, povestea unei broscuțe care este dăruită lacului de Prințesa Lună, ca o recunoaștere din partea ei pentru lacul cel frumos.

Curajoasă și protejată de un scut magic, ea este trimisă în Țara Nuferilor pentru a salva broscuțele de la pieire.

Ajutată de Zâna Nuferilor, Broscuța de Cristal trebuie să călătorească pe trei tărâmurile de basm pentru a aduna praful fermecat de aur, de onix și de safir.

Va reuși ea oare să salveze broscuțele de pe lac?!

Această poveste este despre magie. Magia nu este doar în lucruri. Magia este și în noi. Noi o facem reală. Așa am făcut și eu reală prin magie povestea broscuței mele.

Se întâmpla demult, la marginea lacului cu nuferi de lângă casa noastră. Era o seară liniștită, cu cer senin.

Stelele licăreau pe bolta albastră. Luna își revărsa razele peste luciul apei, privind-se în oglinda lui, pentru că lacul era ca o oglindă pentru Prințesa Lună. Ea se privea îndelung seară de seară, admirându-și chipul. Prințesa Lună era recunoscătoare lacului pentru faptul că

acesta îi ținea companie și o lăsa să își privească în oglinda lui chipul

Luna mângâia lacul, iar acesta îi răspundea vibrând odată cu razele lunii prin apa cristalină. Prințesa Lună iubea atât de mult lacul, cântecul broscuțelor și nuferii, încât drept răsplată și recunoștință i-a dăruit lacului o broscuță numai și numai din cristal.

Prințesa Lună a coborât Broscuța de Cristal pe cea mai luminoasă rază a sa. A lăsat-o pe petala unui nufăr și i-a spus broscuței:

– Gingașă Broscuță de Cristal, tu ești cel mai de preț dar de la mine pentru lac, pentru nuferi și pentru toate broscuțele care viețuiesc aici. Însă vei avea misiunea de a veghea cu grijă și înțelepciune la binele și la fericirea lacului. De aceea te-am înzestrat cu mult curaj, iar înainte de a ne lua rămas-bun îți ofer și magia cristalului de stele, care te va apăra de rele.

Apoi, Prințesa Lună s-a retras sus, pe cer, privind-o cu bunătate și căldură pe Broscuța de Cristal, care de pe frunza de nufăr i-a transmis rămas-bun.

Vântul bătea ușor, mișcând stuful de lângă lac, iar cântecul broscuțelor răsună ca un ecou în liniștea serii, când toată lumea dormea. Chiar și eu plecasem la culcare devreme.

Broscuța de Cristal se furișase printre celelalte broscuțe. Nimeni nu știa de Țara Nufurilor, până când...

Tata începe a povesti:

Era iarnă. Stăteam pe scaun lângă șemineu, ascultam povestea Broscuței de Cristal și în fiecare seară tata îmi spunea câte o poveste înainte de culcare.

Într-o seară, s-a întâmplat ceva magic. O floare de nufăr fermecată și-a deschis petalele albe și a împrăștiat praf magic peste lac.

Din cauza prafului magic, toate broscuțele din lac au devenit argintii și au prins glas omenesc. Apoi, una câte una, au început să dispară de pe lac în acea noapte. Nu se știe unde.

Lacul a rămas pustiu fără cântecul lor. În jur era liniște. Nu fusese niciodată atât de multă liniște.

Nu le mai auzea nimeni cântând. Multe viețuitoare adormeau la melodiosul lor cânt.